

Onderweg naar Capelle aan den IJssel ben ik nieuwsgierig: welk gezicht hoort er bij de naam van de vrijwilliger die ik ga interviewen voor deze nieuwsbrief? Veel vrijwilligers ken ik van gezicht, maar ik weet niet alle namen. Zodra de deur open gaat bij Anja Terlouw zeg ik: "O, ben jij het!" Al ruim acht jaar is zij namelijk vrijwilliger bij onze stichting, sinds juli 2006, en ik heb haar dan ook regelmatig eerder ontmoet. door Monique van Leeuwen

Naast Anja in de gang staan twee beeldschone katten. Het zijn ragdolls, vertelt Anja. Het zijn broers en ze heten Beau en Billy. Anja heeft hen van kleins af aan en inmiddels tellen de heren 11 jaren. Beau moet niets van vreemden hebben maar ik weet dat niet en aai hem rustig, nadat ik hem eerst even aan mijn hand heb laten ruiken. Hoogst verbaasd staat hij dat toe. Billy vindt het gezellig; hij kruipt naast me op de leuning van de stoel en blijft al die tijd lekker liggen en geniet van af en toe een aai. Het is grappig zoals ik me weer meteen op mijn gemak voel bij een vrijwilliger van onze stichting. Anja zit daar immers met hetzelfde doel en met dezelfde passie voor katten. Die passie heeft zij al heel lang. Ze heeft thuis altijd katten gehad en haar moeder heeft ook nog steeds twee katten.

Anja had ruim 30 jaar een zware baan bij het Amerikaanse leger. Zij regelde de logistiek, en dat was door de diverse oorlogen heel erg druk en hectisch. Het was dan ook niet zo verwonderlijk dat zij in 2004 met een burn-out thuis kwam te zitten.

Toen zij was opgeknapt, ging ze wat minder werken en zocht daarnaast vrijwilligerswerk. Via de vrijwilligersbank kwam zij in 2006 in contact met Stichting Zwerfkatten Rijnmond.

Ze vulde het vrijwilligersformulier in op de site, werd diezelfde week uitgenodigd voor een gesprek en kon meteen de maandag erna beginnen. Sindsdien is zij elke maandag in de opvang om te helpen met onder andere schoonmaken. Daarnaast gaat zij ook heel graag op stap om katten te vangen.

Het vrijwilligerswerk geeft Anja veel voldoening. Zoals ze zelf aangeeft: "Je krijgt er een goed gevoel van. Je doet het voor de katten maar je laadt jezelf ook op door dit werk." Anja vindt de afwisseling in het werk erg belangrijk: "Ik vind het niet erg om schoon te maken, maar het is leuk als je na vier uur binnenwerk, naar buiten kunt om katten te gaan vangen. Ook ga ik graag met Joke mee (Joke Blokland, buitencoördinator), zij weet zó veel van de zwerfkatten. Zij kan hen als het ware 'lezen'. Ik heb zelf ook heel veel geduld. Ik kan uren in de bosjes zitten wachten tot er een kat in de vangkooi of afstandskooi loopt."

Anja is, zoals zij zelf zegt, een 'bezige bij'. Nadat haar baan bij defensie anderhalf jaar geleden werd wegbezuinigd, liet zij zich omscholen tot medisch pedicure en is zij nu in dit vak werkzaam. Maar ook op ander gebied liet zij zich bijscholen.

anja

"Katten zijn heel gevoelige dieren"

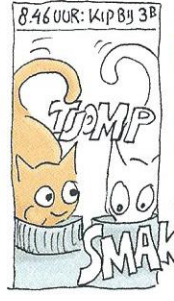
Beau, een van haar eigen katten, had last van chronische blaasontsteking. Anja hoorde over de opleiding tot kattengedragstherapeut en besloot samen met een andere vrijwilliger van de stichting die opleiding te gaan doen. De opleiding duurt drie jaar en bestaat uit zes modules. Anja heeft alle modules met goed gevolg afgesloten en zij is nu gediplomeerd kattengedragstherapeut.

Anja vertelt met enthousiasme over wat zij heeft geleerd. "Katten zijn heel gevoelige dieren. Je denkt dat je eigen kat geen stress heeft, dat jij het allemaal goed doet. Door deze opleiding heb ik heel veel geleerd. Module twee ging over medische oorzaken van probleem-

gedrag. Daar was ik heel benieuwd naar omdat Beau zo tobde met blaasontstekingen. Toen bleek dat ook onze Beau wel degelijk last had van stress. Beau kon het natuurlijke gedrag van een kat zoals ruiken, loeren en jagen bij ons binnenshuis niet volledig uitleven. We hebben onze tuin aangepast zodat de katten wel naar buiten kunnen maar niet de tuin uit kunnen. Beau is daar erg van opgeknapt."

Veel gedragsproblemen bij katten zijn heel logisch verklaarbaar. Een kat wil zijn nagels scherpen. Sluit een compromis en geef hem een krabpaal zodat hij het niet aan je meubels

lees verder op de volgende pagina >

Anja (links) in actie bij het loslaten van zwervkatten.

doet. Een kat wil zijn 'prooiduiken' oefenen. Daarom moet je veel spelen als een kat vaak binnen zit. Laat je kat achter brokjes aan jagen. Of verstop ze in een kokertje of een eierdoozje zodat de kat moet peuteren om bij de brokjes te komen."

Anja is zeer begaan met katten. Ze gunt hen een 'katwaardig leven'. Katten houden van een voorspelbare en controleerbare omgeving. Ze moeten zich veilig voelen. Dan hebben ze minder stress, minder ziekte en een betere kwaliteit van leven.

Een kat laat niet snel merken als het niet goed met hem gaat. Vaak doen ze dat pas in een heel laat stadium. Een gedragsverandering kan duiden op ziekte. "Een kat kan zich gaan terugtrekken, minder bij je komen, minder bewegen, minder eten. Elke verandering kan erop duiden dat er iets niet in orde is. Dat kan gaan om de gezondheid van de kat, dus ga ermee naar een dierenarts", drukt Anja ons op het hart. Of het kan komen door stress. Een kat die ineens overal in huis gaat plassen kan last hebben van blaasontsteking. Maar het kan ook een signaal zijn, bijvoorbeeld: de kattenbak is niet schoon.

Anja heeft de opleiding tot kattengedragstherapeut om twee redenen gedaan. Ten eerste voor de katten, om katten een betere kwaliteit van leven te geven. Ten tweede om de eigenaar weer plezier in zijn dier te laten krijgen. Ook voor de stichting gaat Anja regelmatig

naar mensen toe om hen advies te geven als een van de katten probleemgedrag vertoont.

Om aan te geven hoe zeer katten gewoontedieren zijn, vertelt Anja het verhaal van een poes die zij samen met Joke heeft gevangen met behulp van de afstandskooi. Deze poes was eerder gevangen, maar moest weer worden losgelaten omdat zij ergens een nest kittens had die van haar melk afhankelijk waren. Omdat de kat na de ervaring met de vangskooi er niet

snel weer in zou lopen, voerde een man deze poes al enige tijd in de afstandskooi in zijn achtertuin. Hij vertelde dat ze iedere dag klokslag om 18.00 uur kwam eten. Joke en Anja gingen er op een maandag heen en hadden zich voor de zekerheid al om 17.00 uur achter het keukenraam geïnstalleerd, met de afstandsbediening om het deurtje van de kooi dicht te laten vallen paraat. Je weet maar nooit of de kat die dag net iets eerder zou komen. De man had koffie en stroopwafels klaargezet en vertelde dat de kat elke dag was geweest, behalve gisteren, op zondag, had hij haar niet gezien. Het werd 18.00 uur en ook vandaag was er geen spoor van de kat te bekennen. Maar Joke en Anja, volhouders als ze zijn, gaven zich niet zó snel gewonnen. We wachtten nog een poos, besloten zij. Om klokslag 19.00 uur kwam de poes aangewandeld, rook het voer en liep zo de vangskooi in, waarna Joke op het knopje drukte om hem dicht te laten vallen. De zaterdag ervoor was de zomertijd ingegaan. Daar hadden de mensen wel aan gedacht, maar deze poes volgde haar biologische klok en kwam dus een uurtje later...

Anja, bedankt voor je mooie verhalen en je tips en goede raad. En voor al je vrijwilligerswerk bij onze stichting.

Als u geïnspireerd bent door Anja en ook uw kat een nog betere kwaliteit van leven wilt geven, kijk dan op www.voorkatenco.nl